

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/79/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619202714
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7619202714.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému X. Q., K.. XX.X.XXXX, O. Q. W. K. B., v konaní o zaplatenie 180 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k. 16Csp/57/2019-195 zo 6.9.2021, Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. zastavuje konanie o zaplatenie sumy 63 eur a o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 63 eur za obdobie od 15.6.2017 do zaplatenia, II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a III. nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 180 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 180 eur od 15.6.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo 14.6.2017 uzatvorenej medzi postupcom Home Credit Slovakia, a.s. a žalobcom ako postupníkom. Postupca uzatvoril so žalovaným 23.11.2015 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 216 eur a uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 36 eur. Žalovaná suma 180 eur predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje, uplatňuje si len úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 1 OZ. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

2.2. Súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 16Csp/57/2019-2012 zo 17.2.2020 tak, že výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

2.3. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Košiciach ako odvolací uznesením 5CoCsp/53/2020 z 31.5.2021 zrušil uvedený rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

2.4. Po doplnení dokazovania súd vo veci rozhodol podľa § 144, § 145 ods. 1,2, § 146 ods. 1, § 146 ods. 2, § 157 ods. 2 CSP a v súlade s citovanými ustanoveniami konanie v časti zaplatenia sumy 63 eur ako aj úrokov z omeškania 5 % ročne od 15.6.2017 do zaplatenia počítané zo sumy 63 eur zastavil.

2.5. Právne vec posúdil podľa § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1,3,5, § 54 ods. 1,2, § 657, § 658 ods. 1 OZ, § 1 ods. 2,3,8, § 2 písm. a/, b/, c/, d/, g/, h/, i/, l/, § 24 ods. 1,2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, § 53 ods. 9, § 565, § 39, § 3 ods. 1, § 54 ods. 1,2, § 525 ods. 1,2, § 526 ods. 1,2 OZ, § 25 g zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení

zák. č. 438/2015 Z.z., § 17 ods. 1, 2, 3 z. č. 129/2010 Z.z. § 391 ods. 2 CSP a poukázal, že v danom spore je zrejmé, že vyhlásiť úver za predčasne splatný vyplýva z prílohy č. 1 predmetnej zmluvy, a to z Obchodných podmienok, Hlavy 6 „Ukončenie zmluvy“ § 3 písm. a/, podľa ktorého v prípade, že žalovaný ako klient sa oneskoril s platením aspoň troch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace bol povinný celú čerpanú pôžičku na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie pôžičky). Okrem uvedeného poukázal na znenie § 53 ods. 9 a § 565 OZ, z ktorých je možné vyvodiť, že povinnosťou právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa bolo upozorniť žalovaného ako dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku pred tým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu je pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo. Zároveň uviedol, že samotný § 565 OZ umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky. Toto právo môže však veriteľ využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatnenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 OZ, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. V danom prípade vyplynulo, že ku 16.6.2017, kedy bola uvedená zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá, bola ako posledná platba od žalovaného zaznamenaná platba 3.5.2016. Podľa obsahu žaloby v čase jej podania však žalovaný mal na danú pôžičku celkovo uhradenú sumu 36 eur, čo zodpovedá 4 platbám po 9 eur, z čoho logicky vyplýva, že žalovaný musel mať takto uhradené 4 splátky splatné 14.2., 3., 4. a 5.2016. Prípisom z 19.10.2016 označeným ako „Výzva na splatenie“ adresovaným žalovanému tohto právny predchodca žalobcu vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe uvedenej zmluvy, konkrétne ho vyzval na zaplatenie čiastky 180 eur, a to najneskôr do 15 dní od tejto výzvy.

2.6. Žalobca však neprekázal, kedy bol uvedený prípis žalovanému doručený, a to prípadne aj formou fikcie doručenia, tak ako to predpokladá doposiaľ platná judikatúra najvyššieho súdu. Poukázal na názor odvolacieho súdu, kde žalobca mohol spojiť oba vyššie uvádzané úkony, ktoré vyžaduje zákon do jedného prejavu, avšak žalovaný musel mať možnosť vyrovnat' dlhovanú sumu, ktorá pozostávala z jednotlivých splátok po lehote splatnosti a ak by túto možnosť, v lehote nie kratšej ako 15 dní nevyužil a súčasne ho právny predchodca žalobcu upozornil na možnosť postupu podľa § 565 OZ, mohlo následne dôjsť k platnému zosplatneniu.

2.7. Právny predchodca žalobcu aj podľa názoru odvolacieho súdu vykonaným úkonom vyzval žalovaného zaplatiť celú dlhovanú sumu, teda zosplatnil pohľadávku skôr, ako dal žalovanému možnosť zaplatiť dlžné splátky a na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 žalovaného neupozornil. A napriek uvedenému súd poznamenal, že nebolo preukázané doručenie uvedeného prípisu žalovanému, a zároveň v prípade tohto prípisu nebolo možné uplatniť ani súdnu prax o doručovaní poštových listín do sféry ich adresáta (teóriou dôjdenia), poukázal na uznesenie NS SR 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdna prax pod 45/2018, prípadne uznesenie NS SR 5Cdo 129/2010 uverejnené v ASPI pod 27/2011. Vzhľadom na uvedené neplatné predčasné zosplatnenie predmetného úveru, tunajší súd v zrušenom rozsudku 16Csp/57/2019-112 zo 17.2.2020 zastával právny názor, že v dôsledku tejto skutočnosti nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky, nakoľko v čase postúpenia neboli naplnené predpoklady uvedené v § 17 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 24 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z., a teda postúpenie je neplatné.

2.8. Súd citoval § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a uzavrel, že na žalobcu nemohla prejsť ani čas splatnej pohľadávky z dôvodu, že by to bolo v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa, aby bolo možné časť pohľadávky pozostávajúcej len zo splatných jej splátok postúpiť na nový subjekt a časť pohľadávky pozostávajúcej z doposiaľ nesplatených splátok ponechať na doterajšom veriteľovi, a tým vlastne zneistiť spotrebiteľa v otázke, komu má plniť pohľadávku.

2.9. Vzhľadom na vyššie uvedené súd v časti, v ktorej nebola vzatá žaloba späť, a to ako do istiny tak aj do jej príslušenstva, zamietol.

2.10. O trovách konania rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1, § 255 ods. 2, § 256 ods. 1,2, § 261 ods. 1,2 CSP, článku 4 ods. 1,2 Základných princípov CSP, článku 17 Základných princípov CSP a to tak, že pri posudzovaní úspechu žalobcu pokiaľ ide o čiastočné zastavenie konania čo do sumy 63 eur a jeho príslušenstva z dôvodu späťvzatia žaloby v uvedenej časti uviedol, že je jeho povinnosťou skúmať procesnú zodpovednosť za zastavenie konania, pričom rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto

zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. V danej veci žalobca svoje späťvzatie žaloby v uvedenej časti ničím relevantným neodôvodnil, resp. to neodôvodnil odkazom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu, čo však súd nepovažoval za dostatočne relevantný dôvod, ktorý by zbavil žalobcu zodpovednosti za zastavenie konania v uvedenej časti, takže súd ustálil, že zastavenie konania v uvedenej časti zavinil samotný žalobca. Následne pri posudzovaní uvedeného úspechu v merite veci, teda tej časti, vo vzťahu ku ktorej nebola žaloba vzatá späť, vzal na zreteľ, že žalovaný vzhľadom na zamietnutie žaloby, bol úspešný v tomto spore v plnom rozsahu. Žalovaný si však trovy konania neuplatnil, keďže súd ani nemal vedomosť o tom, kde sa nachádza a žalovaný bol tak nečinný počas celého sporu. Z uvedeného dôvodu žalovanému ako úspešnej strane nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

3.1. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca a to vo výroku II. a III. z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f/, h/ a b/ CSP.

3.2. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach bodu 10. odôvodnenia 5CoCsp/53/2020 z 31.5.2021, § 17 ods. 1 ZoSÚ a konštatoval, že súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu a to napriek skutočnosti, že bol týmto právnym názorom odvolacieho súdu viazaný a žalobu v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu zamietol z tých istých dôvodov, ktoré odvolací súd v tej istej považoval za nesprávne.

3.3. Žalobca má na základe uvedeného za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko súd svojvoľne, a navyše v priamom rozpore s § 391 ods. 2 CSP, nerešpektoval právny názor súdu vyššej inštancie, čo považuje žalobca za absolútne porušenie princípu právnej istoty, kedy súd odmietol rešpektovať právny názor, ktorým je z vôle zákonodarcu podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný. Žalobca mal legitímne očakávanie vyplývajúce z § 391 ods. 2 CSP, že súd nemôže zamietnuť uplatnený nárok z tých dôvodov, na ktoré odvolací súd z dôvodu hospodárnosti správne poukazoval v zrušujúcom rozhodnutí a ktoré považoval odvolací súd za nesprávne.

3.4. Súd prvej inštancie tak napriek tomu urobil, čím porušil princíp právnej istoty a nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca si v tejto súvislosti na potvrdenie uvedeného dovoľuje poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2016 sp. zn. 3Cdo/12/2016.

3.5. Vzhľadom na vyššie uvedené sa nestotožňuje so závermi okresného súdu a rovnako tak žalobca sa nestotožňuje s postupom vo veci konajúceho súdu. Je toho názoru, že nie je možné na uvedený prípad aplikovať § 17 ods. 1 v znení účinnom k 23.12.2015, a to s ohľadom na skutočnosť, že v prejednávanej príhode došlo medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaným k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke 23.11.2015, teda pred účinnosťou § 17 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom od 23.12.2015. V tejto súvislosti je nevyhnutné vziať do úvahy prechodné ustanovenia k tomuto zákonu podľa ktorých: § 25 ods. 2 ZoSÚ uvádza, že § 10 ods. 2 a 3, § 12, § 14, § 17 ods. 1, 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver. Ako vyplýva z § 25 ods. 2 a § 17 ods. 1 sa použije na právne vzťahy vzniknuté zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere pred nadobudnutím účinnosti uvedeného ustanovenia len v takom prípade, ak by išlo o zmluvu o úvere uzavretú na dobu neurčitú, resp. v prípade, ak sa aj po nadobudnutí účinnosti uvedeného ustanovenia má, alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

3.6. V prejednávanej príhode bol spotrebiteľský úver poskytnutý v zmysle zmluvy z 23.11.2015 pred nadobudnutím účinnosti § 17 ods. 1 ZoSÚ a mal byť splatený 24 mesiacov po poskytnutí úveru a to do termínu konečnej splatnosti 14.4.2018, t.j. nešlo o zmluvu na dobu neurčitú, ale o zmluvu na dobu určitú do doby vysporiadania dlhu. V prejednávanej príhode sa preto nejedná o úver, ktorý by bol poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej na dobu neurčitú a rovnako sa tak nejedná o úver, kedy mohol byť poskytnutý aj po nadobudnutí účinnosti § 17 ods. 1 ZoSÚ, v dôsledku čoho bola aplikácia § 17 ods. 1 ZoSÚ na prejednaný prípad vylúčená prechodnými ustanoveniami k uvedenému ustanoveniu.

3.7. Na základe uvedeného žalobca navrhuje, aby odvolací súd postupoval v zmysle § 390 CSP t.j. konal a rozhodoval o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie a rozhodol vo veci sám, nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a aby podľa § 388 CSP ho zmenil tak, že žalobe žalobcu v zamietnutej časti

resp. v zmysle § 389 ods. 1 CSP ho zrušil a vrátil vec súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, zároveň si uplatnil trovy konania.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

5.1. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ a b/ CSP. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že žiaden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

5.2. Súd náležite zistil skutkový stav prejednáwanej veci a tento správne právne posúdil. Náležite sa zaoberal aj uloženou povinnosťou uloženou odvolacím súdom a svoje rozhodnutie správne a presvedčivo odôvodnil.

6.1. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

6.2. Odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, v ktorom sa nachádzajú skutočnosti s ktorými sa súde prvej inštancie riadne a presvedčivo vyrovnal.

7.1. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2) možno doplniť nasledovné:

7.2. Odvolací súd v bodoch 7. a 8. zrušujúceho uznesenia 5CoCsp/53/2020-150 z 31.5.2021 vyslovil jednoznačný záver, že nedošlo platnému zosplatneniu pohľadávky. K tomuto záveru dospel súd prvej inštancie aj v svojom prvom rozhodnutí a z tohto záveru správne vychádzal aj v poradí druhom rozhodnutí.

7.3. Dôvod pre zrušenie bola otázka, či právny predchodca žalobcu nemohol platne postúpiť na žalobcu časť pohľadávky, ktorá sa v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení stala splatnou (jednotlivé splátky po lehote splatnosti).

8.1. Súd sa v novom rozhodnutí touto otázkou zaoberal v bodoch 83.-90. rozhodnutia, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje.

8.2. Ustálením a zjednotením rozhodovacej praxi súdov sa dospel k záveru, že jednotlivé splatné splátky nemožno postupovať na iný subjekt samostatne, ale premetom prevodu musí byť pohľadávka v celosti. Veriteľovi je daná možnosť, za splnenia zákonných podmienok, pohľadávku predčasne zosplatiť.

8.3. S prihliadnutím na skutočnosť, že v prejednáwanej veci nedošlo k platnému zosplatneniu pohľadávky, právny predchodca žalobcu nemohol na žalobcu postúpiť nezosplatenú pohľadávku ani jej časť, preto záver súdu, že žalobca nemá aktívnu legitimáciu je správny.

9. Námietky, ktoré žalobca uplatnil v odvolaní týkajúce sa použitia § 17 ods. 1 a § 25 ods. 2 ZoSÚ sú nedôvodné, lebo súd správne aplikoval § 53 ods. 9 v nadväznosti na § 565 OZ a vyvodil správne závery.

10. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, ale žiadne trovy mu v súvislosti s ním nevznikli, preto mu náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

14. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.